

Dokonce i ty zdánlivě nejsvobodnější činnosti, jakými jsou věda, umění a sport, mají hodnotu jen tehdy, pokud napodobují, až přehánějí snahu o přesnost, důslednost a svědomitost, čili hodnoty práci vlastní. Povolání jako oráč, kovář a námořník jim, aniž by to věděla, poskytují vzor, protože pracují jak se sluší a patří. Kvůli tomu aby vůbec mohly použít tento obdivuhodně dvojnásobný výraz, by ony činnosti ztroskotaly v čisté zlovůli. Jedinou svobodou, kterou bychom mohli přiřknout zlatému věku, je právě ta, ze které by se dětičky radovaly, kdyby jim rodiče neustále nenutili nějaká pravidla. Ve skutečnosti je jenom nepodmíněnou podřízeností jejich rozmarům. Lidské tělo nemůže za žádných okolností přestat být závislým na mocném universu, do kterého je vrženo. Přesto je možné, že by člověk nebyl podroben věcem a jiným lidem na základě různých potřeb a nebezpečí. Byl by jim však zcela vydán napospas kvůli emocím, které by mu nepřetržitě rvaly vnitřnosti a od nichž by ho žádná pravidelná činnost neochránila. Kdybychom měli pojmem svobody chápat prostou absenci veškeré nutnosti, pak by toto slovo bylo zbaveno jakéhokoli konkrétního významu. Alespoň by pro nás ale nepředstavovala něco, s jejímž odnětím život ztrácí hodnotu.

celkové hodnocení: P3, P7 jsou závažnější, jinak dobře
(ale už jste měla trochu „nápovědu“ ze semináře)